૭૮૬

ચમને પુર બહાર

— ઉર્ફે —

કવ્વાલીએ ગુલઝાર

જમાવનાર,

શા૦ ચુનીલાલ મગનલાલ

બુકસેલર. ઠે. લીમડાચોક–સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ

બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચોક–સુરત.

સુરત ચકલાના પુલપર ટાંકી પાસે "શંકર" પ્રી. પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

કી. રૂ. ૦–૪–૦.

૭૮૬

ચમને પુર બહાર

ઉર્ફ

કવ્વાલીએ ગુલઝાર

જીસમેં

ઉમદા ગજલે-કવ્વાલી, વગયરેં ઉમદા તોરસે દરજ કીયાહય,

જમાનેવાલા,

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ઠેકાણું લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

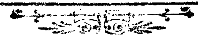
પહેલીવાર. પ્રત ૧૦૦૦. ૧૯૨૦.

કીંમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઇ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—સુરત.

સુરત ચવટાના પુલ પર ટાંકી પાસે અવેલા "શંકર" પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપી.

ચમને પુર બહાર,

ઉર્ફે

કવ્વાલીએ ગુલઝાર

(૧)— ગઝલે—કલીમ.

સરકો તનસે જુદા કરે કોઇ ઇતના મેરા કહા કરે કોઇ
દિલ નિછાવર કીયા કરે કોઇ નકદે જાંકો ફીદા કરે કોઇ
જલવએ યાર દેખના હય તો ચશ્મે હરબીકો વા કરે કોઇ
જબ મઝા હયકે દાસ્તાને ગમ મંય સુનાઉ સુના કરે કોઇ
એક દમ કા નહીં ભરોસા હય રેહકે દુન્યા મંય કયા કરે કોઇ
યેહી કીસમત મંય અપની લીખ્ખા હય હમ સહેં ઓર જફા કરે કોઇ
રાહે ઉલફત મંય અય કલીમ કદમ ધ્યાન કરકે ધરા કરે કોઇ.

શએર } કભી કહિં દુપટ્ટા કહીં નકાબ કહીં,
લુટાકે આય હો કયા દોલતે શબાબ કહીં.

(૨)— ગઝલે—દાગ.

સબ્ર આના તો મોહબ્બતમેં બહોત મુશ્કીલ હે.
મોતભી તો નહીં ઇસકો યે વોહ કાફીર દીલ હે.
બીજર હે આફતે જાં વસ્લે બલાયે દીલ હે.
આદમીકે લીયે હર તરહે ગરજ મુશ્કીલ હે.
હમને જો રાઝ કે ખીલવતમેં કહા થા ઉસસે,
આજ ઇફશા વોહ રકીબોંમેં સરે મેહફીલ હે.
હશ્રરકે દીન તો મીલોગે યે કીયા મેને સવાલ,
સોચકર દેરમેં ઝાલીમને કહા મુશ્કીલ હે.
જમા હેં જીસ કદર આશુફતા ખુદા ખયેર કરે,
ઉસકી હર હર શીકને ઝુલ્ફમેં એક એક દીલ હે.
હમકો કિસમતને દીયા દાગે તમન્ના અય દાગ,
વોહી મીલતા હે જીસ ઇનઆમકે જો કાબીલ હે.

(૩)— ગઝલે—સાદીક.

સબીરે મએ પીતમકો કયુંકર મનાઉં,
એહ આતાહએ જીમેં કે જોગન કહાઉં.
હુમાકર સનમ મુજહકો એએસાદી દેખે,
તો લાઓ ભભુત અપને મુંહપર લગાઉં,
મતાજી પીયાકો મએં કીસ કીસતરેહુ અબ,
એહ દર્દે જીગર જાં મએં કીસકો સુનાઉં.
પીવ પીવ કહે સરકે બાલોંકે અપને,
ઉદાસન કહાઉ જટાં મએં બનાઉં.
ફીરું મએ નડર હો ગલે ડાલ ઘંટા,
જઉ બએઠું દીલકી મય ધુની જગાઉ.
નહી કાન કુછ ખએર સાદીકકો ઉસ બીન,
કે લે નામ અલગ દીલકો અપને રીજહાઉં.

(૪)— ગઝલે—જમાલી.

સાબેર તુમ્હારા નકશા આંખોમેં છા રહા હે,
સાબેર તુમ્હારા જલવા દીલકો લુભા રહા હે,
કલીયરકી બાદશાહી સાબેરકો દી ખુદાને,
સાબેરકે દરપે બંદા ધુની રમા રહા હે,
દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ ઉઠતા કદમ હે હરદમ,
સાબેરકા શોક અયસા દીલમેં સમા રહા હે,
આઇનયે નઝરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદાકે સાબેર જલવે દીખા રહા હે,
હે લબપે નામે સાબેર દીલમેં મુકામે સાબેર,
સાબેરકે દરકા રસતા વાજેદ બતા રહા હે.
ઉશશાકકો ભુલાકર ઉલફત જતા જતાકર,
મયદાને હુકી સાબેર બસતી બતા રહા હે,
બીસતરસે અપને ઉઠકર ચલ તુ બસુયે કલીયર,
સાબેર તુઝે **જમાલી** દરપર બુલા રહા હે.

(૫)— ગઝલે-કલીમ-કવ્વાલી.

સાકીને મસ્તે જામેં હકીકત પીલાનાં દીયા,
આંખે મીલાકે મુજકો ખુદાસે મીલા દીયા.
અબ જાન જાએ યા મેરે સરપર આય મુસીબત,
ઉલફતકી રાહમેં કદમ આગે બડા દીયા.

સોઝે નીહાને ઇશ્કકા ક્યા પુછતે હો હાલ,
દીલકો કીયા કબાબ જીગરકો જલા દીયા.
મય હું ન તુ હે ઔર ઝમી હે ન આસમાં,
સબ એક હે જો નકશે દુઇકો મીટા દીયા.
અપનાં દમાગ ક્યું ન હો અરશે અઝીમ પર,
સર ખ્વાજએ બુઝુરગ કે દર પર ઝુકા દીયા.
દેખા બલા કશાને મોહબ્બતકા ઇઝતેરાબ,
એક આહ કી તો અરશે બરીં કો હીલા દીયા.
હઝરતકા રવઝા દેખ મદીનેકો જા કલીમ,
હમને તુજેહ બેહીશ્તકા રસતા બતા દીયા.

શએર } વોહ શહનશાહ મંય દુરવેશ સુવાલે બોસા,
ઉસે દેખો મુજેહ દેખો યે તમનના દેખો.

(૬)— ગઝલે-અખતર-કવ્વાલી.

સાગીરકીહવસ મુરશીદે મયખાનાં નહીં હે,
ચીલલુહીસે પીલેગે જો ખ્મખાનાં નહીં હે,
અછછા ન સહી ગર મઓ મયખાનાં નહીં હે.
સાકી યે તેરી નરગીસે મસતાનાં નહીં હે.
ઇશ્શાકકો જબ લોટતે દેખા તો વો બોલે,
યે જલવગહે નાંઝ હે મયખાનાં નહીં હે.
બસ સોખતા કીસમતકો લયે આગ ઇલાહી
જો શમઅરૂખે યારકા પરવાના નહીં હે.
સર હકને દીયાહે કે રહે ઇશ્કકા સવદા
દીવાનાં ઉસે કહીયે જો દીવાના નહી હે
મુમકીન નહીં ગફલતહો તેરી યાદસે હયલા,
મજનુ તેરા હુશીઆર હે દીવાના નહીં હે,
સુનતેહો અગર તુમતો જીગર થામકે બયઠો,
દરદે દીલે અખતર હે યે અફસાનાં નહીં હે.

શએર } નહીંથે જો કલ મુહુ લગાને કે કાબીલ,
હુવે આજ બાતેં બનાને કે-કાબીલ.

(૭)— (બદનકી-રેલ્વે)-મેહરેદરખશાં)—ગઝલ.

સુનો તુમ ગઓરસે યારો યેહી હમને બિચારી હે.
હે જયસે રેલકા ઇજીન યેહી હાલત હમારી હે.
હવાઓ આબ માટી આગકા પુતલા હે આદમકા
ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમેં રૂહ ઉતારી હે.

ચલે ઇંજીન સડક પર લોહેકી યે બેધડક દોડે,
લવાઇ ઇસકી ખાતીરસે યે સબ બાગો બહારી હે.
મુસાફીર હેં અદમકે સબ વહાં એક રોજ જોઇંગે,
ફરીસ્તા મૈતકા આયા તો ફીર કયા ઇંતેઝારી હે.
કરો જબ ધ્યાન ચલનેકો ધુંવા દીલસે નીકલતા હે,
હે નીકલી આહકી સીટી નીહાયત બેકરારી હે,
ચલો જલદી બજી ઘંટી ટીકીટ લેનાહે બાબુસે,
અગર કુછ માલ રખતેહો તો કયા ઉમદા સવારી હે,
ચલે ગો હાથ ખાલી બે ટીકીટ બયઠે હો ગાડીમેં,
ખબર હે તાર બરકી હર જગેપર રૂબકારી હે.
મુઝે હે ખૌફ ઉસ પુલકા કે જો હે પુસ્તે દોજખ પર,
ચલેંગે દોડકે કયુંકર ગુનાહકા બોજ ભારી હે.

(૮)— ગઝલે–ઠુમરી–રાગ દેશ.

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બચન કયસે નીભાવોગે હો, બચન–ટેક.
નદીઆં જોરસે બેહતી કવૈયાં સુજ ના પડતી,
પોકારૂં અપની હીમ્મતકું લગાદે પાર મેરી નઇઆં–સુનો.
બાલપણુ ખેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ ભર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા, નબીજી આસરા તેરા–સુનો.

(૯)— ગઝલે–મુસ્તઝાદે–હુસેન.

સોતા હય ગલે ધગકે જો વો યાર પલંગપર, કયા નાઝો અદાસે,
અતી હય લપટ ફુલુંકી મેહકાર પલંગપર, ઉસ બંદે કબાસે.
હે સુર્ખ જો પોશાક તો ઇસ ગોરે બદનપર, સજતી હે સજાવટ,
રખતા હય અજબ તરહે કર ગુલઝા પલંગ પર, આંચલકી જીયાસે.
સાડી મેં તેરે સદકે ઝરા જામકો ભરદે, જો શોક સિવા હો,
જો સાથ રહું યારકે શરશાર પલંગ પર, સર મસ્ત નશેસે,
હે આરઝુ દિલકી જો વોહ આગોશ મેં આવે, ખ્વાહિશ હેય મેરી મેહ,
સો જાવે તો જાઉ મેં બલહાર પલંગપર, મિન્નત હે ખુદાસે,
રંગીની તેરે શેઅરકી સુન સુનકે હસીં અબ, મુસ્તઝાદ હુવા દિલ,
તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો દીલદાર પલંગપર, હર રોઝ રઝાસે.

(૧૦)— ગઝલે—હુસેની.

શરમીન દેહ કમર હુએ તેરી તસવીરકે આગે,
સમબુલ હુયે બીજલ જુલફકી જંજીરકે આગે.

આશકકા તો કુછ બશ નહીં માશુકકે આગે.
રાંજે કા તો કુછબશ નચલા હીરકે આગે.
બોલ્લાકે હમેતેગ નીગેહસે હુવે કીયા કતલ.
જાનાહી નાથા કાદ્દરે એ પીરકે આગે,
ઇશ દરદ કી દારૂં નહિ બીન સબર હુસેની,
તદબીર તો ચલતી નહીં તકદીરકે આગે.

(૧૧)— ગઝલે —ચુસુફ.

શરાબે શૌકકા સાકી મુઝે એક જાય ભરકરદે,
રહું દરબાં તેરે દરકા કરમે ઇતના અગર કરદે.
મુઝે દરપર ઝુલાકુર તુ દવા અયસી તબીબાદે,
કે જીસસે યારકો દેખું મેં વોહ દીલકી નઝર કરદે.
શરીઅત ઓર તરીકતભી હકીકત હો અયાં મુઝપર.
ખુદાયા માઅરેફત કીભી મેરે દીલકી નઝર કરદે.
હમેશા મેં રહું રાઝી રઝામેં તેરી અય ખાલીક,
તુ અબ સદકા હબીબ અપનેકા અતા મુઝકો સબર કરદે.
મેરી હરદમ દુઆ તુઝસે યેહી હેગી મેરે મવલા,
કહીં શેહરે રસુ—લુલ્લા હમેં મેરા ગુજર કરદે.
મદીને જાઉં મેં ઉડકર અભી પલ ભરમેં અય દરીયા,
ખુદા ગર અપની રહમતસે મેરે બાઝુમેં પર કરદે.
તમન્ના રોઝો શબ અપની ખુદાસે હે યેહી ચુસુફ,
ઇલાહી અપની રહમતસે તુ યસરબમેં ગુજર કરદે.

(૧૨)— ગઝલ—યુઝફ.

શરાબે ઇશ્કકો પીકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,
કે હોકર ઉનસે હમ—બિસતર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
મોહબ્બતમેં મઝા કયા હે કોઇ પુછે તો કેહદુંગા,
કે ઇશ્કે યારમેં આકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
બ—કુચે યાર જબ પહોચે ગમે દીલ મીટગયા વલ્લાહ,
ગમે હમ ઉનકે જબ દરપર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
નહીં શક ઇસમેં હે વલ્લાહ તુમ ઇસે યારો યકીંલાઓ,
હે અવ્વલ મરનેસે મરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
ન હરગીજ, હમસે તુમ પુછો સનાયે ઇશ્ક અય યુસુફ,
મુસીબત ઇશ્કમેં ભરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,

(૧૩)-- ગઝલે—સુલતાન.

શાને નબી તુમહીં હો જાને અલી તુમહી હો,
અજમેર વાલે ખાજા હીંદલ વલી તુમહીં હો.
પાતેહેં જીસકે દરપર સાઇલ તમામ મકસદ,
અમસે કરીમ નામી અયસે સખી તુમહીં હો.
ઇસલામકી હીમાયત લારેબ કીહે તુમને,
બેશક મોઇને દીને પયગંબરી તુમહીં હો.
પીરાને ચીશ્ત જીસપર કરતેહેં ફખ્ર હરમદ,
વોહ દુસરા નહીં હે વોહ કોઇ તુમ્હીં હો.
હાજત તલબ તુમહીસે હોતેહે અહલે મકસદ,
મુફલીસકો અપને દરપર કરને ગની તુમહીં હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,
અયસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહીં હો.

(૧૪)— ગઝલે—કાલીન.

શીકસતે દીલ તેરે કુચેમેં આન બેઠે હંય,
ફનાકી કીસ્તીમેં લાખો હજાર બેઠે હંય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખા દે ઓ જાલીમ,
લબોં પેદમહે તેરે ઇન્તેજાર બેઠે હેં,
કબીનઆનકે પુંછા કે યાર કયસેહો.
હજાર દરદ કલેજે દબાયે બેઠે હંય,
ખુદાકે વાસ્તે પરદેસે તું નીકલ બાહેર,
બહોત દીનોંસે તેરે ઇન્તેજાર બેઠે હંય.
ફીરરાકે યારમેં કફની રંગાઇહે કાલીન,
તેરે મજાર પે ધુંની રમાયે બેઠેહેં,

શએર } તુમહારે દૈંરે નમુસીકે, કુરબાનહો મેરા ઇમાન,
તુમહારી જામ મીઠી નજર મેરી પારસાઇહે,

(૧૫)— ગઝલે—મુમતાજ.

શા—ફેએ રોજે જઝાં જયસી હે શોહરત તેરી,
કયસી ઇતરાઇ હુઇ ફીરતી હે ઉમ્મત તેરી.
રેહને દેના મુઝે દામનકે તલે રોજે જઝા,
જીસ્તજુ મેરી હયરાન નહો રહમત તેરી,
મેં તો ક્યા રોતા ગુનાહ હોતેહેં મુઝસે નાદમ,
યાદ આજાતી હે જીસ વકત શફાઅત તેરી,

રશ્ક કયા આતા મુઝે દેખકે તોફીરે બિલાલ,
મુઝકો હોજાતી અદા કુછબી જો ખીદમત તેરી.
લા–મકાંસે દીલે ઉશ્શાક નહીં કુછ પહોંચા,
વહાં ખુદા રેહતા હે ઓર યહાં હે સુકુનત તેરી.
યું હુવા ઓર મદ-હતે મહબુબે ખુદા અય મુમતાઝ,
છોટા મોંહ ઓર બડી બાત યે જુરઆત તેરી.

(૧૬)— (બુલબુલે બંગાલી) ગઝલ.

શીરીં જબાં હુઇ હે ફરહાદકે દહનમેં,
લયલા પુકારતી હે મજનુંકે પેરહનમેં,
ઇતરો મલાલ મલકર હલકેમેં યાર બેઠા,
બુલબુલ પકડતે આયા સૈયાદ અંજુમનમેં,
આયાથા બુલબુલોંકી તદબીરમેં ગુલોંને,
હંસહંસકે મારડાલા સૈયાદકો ચમનમેં.
ચશમે સીહાયસે તેરી પરદેમેં બતાકે,
તાલીમ હોને આયા ફીનના ફરેબ પનમેં,
બાઝારે મીસ્રમેં ચલ યુસુફકા સામના કર,
ખોટે ખરેકા પરદા ખુલજાયેગા ચમનમેં,
બોસેમેં લબકે હંસકર દર્દો દીખાયે ઊસને,
બીજલી ગીરાઇ મુજપર તકદીરને યમનમેં,
કોઇ નહીં હે તેરા મકદુર હો તો આતશ,
દે રખ અજ્જુરા દસ્તે ગસ્સાલે ગોરકનમેં.

(૧૭)— ગઝલે—હયરાં.

ચૌકસેં કેહતા હે યે રબ્બે ઉલા આજકી રાત,
અર્શ પર આઓ મેરે માહે લીકા આજકી રાત.
સારે મલકુતે ઉલા જોશે ખુશીમેં બાહમ,
કેહતે હેં આતે હેં મહબુબે ખુદા આજકી રાત.
આજ હે વસ્લકી સબ ઉઠીયે શહે હર–દો સરા,
દમ બદમ ગયેબસે આતી હે નીદા આજકી રાત,
આપકી દીદકા મૈં મુશતાક હે હયરાં બહોત,
ઇસ તરહેબી નઝરે લુત્ફ શહા આજકી રાત.
નાઅતે હઝરતમેં અય હયરાં ગઝલ ખુબ લીખી,
હે તેરા તાલીબે દીદારે ખુદા આજકી રાત.

(૧૮)— ગઝલે—અકબર.

ક્યા બહારે બાગ દુન્યા ચન્દરોઝ, દેખલો ઇસકા તમાશા ચન્દરોઝ
અય મુસાફર કુચકા સામાનકર, ઇસ સરામેંહે બસેરા ચન્દરોઝ
દફન કરકે કબરમેં બોલી કઝા, અબ યહાં તુંમ સોતે રહેના ચન્દરોઝ
હે કભી એકમોજ દરયા કોઇ દીન, અસમાહે બુલબુલાસા ચન્દરોઝ
કયુંસતાતે હે ગરીબોંકો બેગુરૂરમકો, જાલમો યેહે જમાના ચન્દરોઝ
કબરકા કુચ રોઝ યહાંજમ કોઈ દીન, કુચ દીનો સદા દરબારાવે ચન્દરોઝ
પુછા લુકમાનસેં જીયાતું કીતને રોઝ, દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દરોઝ
ફીર કહાં અકબર કહાં તુમ દોસ્તો, સાથ હે ઇસકા તુમ્હારા ચન્દરોઝ.

(૧૯)— ગઝલે અકબર—કવ્વાલી,

હય નુરે મોહમ્મદકી ઝલક રંગે ચમનમેં
રાબેલમેં બેલેમેં ચંબેલીસે સમનમેં
ગર યેહી રહી આગ મોહબ્બતકી બદનમેં
ઉસ રૂખરે દો આલકે પસીનેકી ઝીયાસે
યુ સુખકે જુતનમેં હય ચમક લાલે ચમનમેં
મૈકસદુંમે આજઝહું મદીનેમેં બુલાલો
મર જાઉંગા છુટ છુટ કે કહીં રંજે મોહનમેં
હિજરે શહે કોસરમેં મેરી જાન ગઇ હય
ઔર હસરતો અરમાનકી હય તસવીર કફનમેં
ફરયાદ હય ફરયાદ હય અય દાવરે મેહશર
ઝહરા કાં ચમન લુટ લીયા શામકે બનમેં
હરરિમત મોહમદકી રેસાલત કાહે ઝાહેરા
કોહસારમેં બસ્તીમેં બયાબાંમેં ચમનમેં
અકબર હે મેરા નામ સના ખ્વાને નબી હું
બુલબુલ આ ચેહકતાહું ગુલિસ્તાને સુખનમેં

(૨૦)— ગઝલે અસગર.

હસીનોંકા હરએક આલમમેં શોહરા હોતી જાતા હે,
તુમ્હેં જો દેખ લેતા હે વોહ શયદા હોતી જાતા હે.
નશેમેં બે લીયા ઐસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો મીલ બેઠો જાને દો કે અયસા હોતી જાતા હે.
મેરે કમબખ્ત પસ દીલકી અજબ યે કયસી હાલત હે,
કલેજા મલતે મલતે દર્દ પયદા હોતી જાતા હે.

ખબર મરનેકી સુનકર હરઘડી હયરાન હોતે હે.
જવાના મર્ગ મરનેકા અચંબા હોહી જાતા હે.
કભી દદે સર ઉનકો કભી એકહીકા હીલા હે.
હમારે ઘર ન આનેકા બહાના હોહી જાતા હે.
બચા—ભી હે કહીં તેરી નઝરસે આજતક અખસાર.
સુના હે રહતા રહતા દીલ દીવાના હોહી જાતા હે.

(૨૧) ગઝલે—વલી.

હમતો આશક હેં તેરે નાજ ઉઠાને વાલે,
તુજસે કમ દેખેહેં મહબુબ સતાને વાલે.
બંધ કર કયદે મોહબ્બતમેં ખબર લીન મેરી,
દામમેં ઉસકે ફંસે દામ છુડાને વાલે.
કલ શબે વસલમેં કયા જલ્દ કટીથી ઘડીયાં,
આજ કયા મરગયે ઘડીયાલ બજાને વાલે.
કલ જો રસ્તેમેં મુલાકાત હુઇ તો યે કહા,
કહાં જાનેહો તરેહદાર જલાને વાલે.
ગુજરી મુદ્દત કે મેરે સાથ ન મીલને આયે,
કયા હુયે યાર ગલે હમકો લગાને વાલે.
યું તો અવકાત ગુજરતી હે મજેદારીમેં,
ન મીલે ચેન મજેદાર દીખાને વાલે.
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે કેહદો જાકર,
કયા ભલા હમ ન રહે આર બુલાને વાલે.

(૨૨)— ગઝલે—સુલતાજ.

હર શયમેં અયાં જલહયે જેબા હે તુમ્હારા,
ઔર ખુદ હો નીહાં ખુબ યે પરદા હે તુમ્હારા.
યા દેરો હરમ એક જો તુમ છુપતે ન સાહેબ,
કાહા હુવા યે બીચમેં ઝગડા હે તુમ્હારા.
કયું હમસે બતાવારોંપે બદ્દગીકી નઝર હે,
જો નેક હે યા બદ હે વોહ બંદા હે તુમ્હારા.
બીન દેખા હુવા તાલીબે દીદાર જમાના.
ચીતલનકી યે શોખી હે કરીશ્મા હે તુમ્હારા.
નજદીકભી તુમ રેહત હો ઔર દુરભી સબસે,
યે તર્ઝભી દુન્યામે નીરાલા હે તુમ્હારા,
સુરફેસે જરા ઝાંકકે યે જલસા તો દેખો,
ઉશ્શાક તડપતે હેં તમાશા હે તુમ્હારા.

ઇસ ખાકકે પુતલેમેં તજલ્લી હે તુમ્હારી.
સુરત જો હમારી હે વોહ નકશા હે તુમ્હારી.
દીલ દેકે તુમ્હેં હોતા ન મુમતાજ પરેશાં,
પર કયા કરે અંદાજહી અછ્છા હે તુમ્હારા.

(૨૩) અતરે સખુન-ગઝલ.

હસીનોં કા હરએક આલમમેં શોહરા હોહી જાતા હય,
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય;
મંય સાબલ એક બોસેકા વો તાલીબ હંય મેરે દીલકે,
કભી ઉનકા કભી મેરા તકાજા હોહી જાતા હય.
ખતા હય હો ગઇ મુઝસે ખતા કયા હય મેરે દીલકી,
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય;
નીશામેં લે લીયા બોસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો માફ બયકો જાનેદો ખસા હો નહી સકતા.
નહીં કુચ માહપર મૌકુફ દેખો અપની સુરત.
ખુદા જબ હુસન દેતા હય તો શોહરા હોહી જાતા હય.

(૨૪)— ગઝલે-અકબર.

હમ ગુનેહગારોંપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
સબ ગુનાહ ભુલ જાય કે રહમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્ત પર મોહરે નબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
કુછ તો અય પ્યારે મેરી તુજપર નશાની ચાહીયે,
કેહતે હેં ખાલીકસે હઝરત મેં તેરા મહબુબ હું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતે મહબુબ જાની ચાહીયે.
દેખકર મેઅરાજમેં સામાં ફરીશતોંને કહા,
અયસા મેહમાં ચાહીયે કીસીકા સુનાની ચાહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની દર્દકી જુઝ આપકે,
કીસસે કેહની ચાહીયે કીસકા સુનાની ચાહીયે,
શાફએ મેહશર નહીં મેરે ગુનાહોંકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મેહરબાની ચાહીયે,
જાં બહક તસલીમ હે ધકકે રસુલુલ્લાહ મેં,
તુરબતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

(૨૫)— ગઝલે-તુરાબ.

હદ્દ જીસકા ફકત દીલ હો મેં અયસે તીરકે કુરબાં,
બદન જીસસે ન ઘાયેલ હો મેં ઉસ શમશીરકે કુરબાં.

તુ ખાક અપને કદમકી દે નકર મોહતાજ કુંદનકા,
કીસે મીલતી હે યે દૌલત મેં ઉસ અકસીરકે કુરબાં.
ઉઠાકર બુરકા ચેહરેસે જરા સુરત તો દીખલાદે,
હીજાબ ઇતના નકર મુઝસે તેરી તસવીરકે કુરબાં.
કહા લયલાને જબ હંસકર કે બેડી ડાલદો ઇસકે,
ગયા બન કયેસ દીવાના હુવા જંજીરકે કુરબાં.
તુરાબ જીસને જવાનીમેં મુઝે પીરોંકી નેઅમત દી,
બનાયા પીર મુઝકો મેંતો અપને પીરકે કુરબાં.

(૨૬)— ગઝલે–ફકીર.

હજાર તહસીં હો ઇશ્ક તુજકો તુ ક્યા ક્યા દીખા રહા હે.
ફીરાકે લયલા યસરબીમેં બ શકલે મજનું ફીરા રહા હે.
મે શૌકે યસરબકા યે તકાઝા કે ચલ મદીનેકો જજબયે દીલ,
શરાબે ઉલફત પીલા કે અહમદ હરએકકો શયદા બના રહા હે.
કભી જો હુસ્ને નબીપે અપના બ–નઝરે કલબી ખ્યાલ પહોંચા.
કહા યે ફીકરે રબાને મુજકો હરએકમેં વોહી સમા રહા હે.
કહા જો મુસાને રબ્બે અરની જવાબ પાયા કે લન તરાની,
હમારે હઝરતકો ઇજને મીન્ની જબાને હકસે સુના રહા હે.
અરબકા વાલી લકબ કુરેશી ખુદાકા પ્યારા નબી હમારા,
દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેહસે લુભા રહા હે.
તુમ્હારી ફુરકતમેં અય પયંબર તુમ્હારા આશીક ફકીર અકબર,
તડપ તડપ કર બહાબે મુઝતર–નશાને હસતી મીટા રહા હે.

(૨૭)— ગઝલે–ઉલવી.

હમકો યાં દર દર ફીરાયે યારને, લામકાંમે ઘર બનાયા યારને.
આપ અપને દેખનેકે વાસતે, હમકો આઇના બનાયા યારને.
અપને એક અદના તમાશેકે લીયે, હમકો સુલી પર ચડાયા યારને,
દોસ્તો અબ દીદયે દીલકો મેરે, અપના ઘર અંગન બનાયા યારને.
હોગયા દામન ઝટક કર આપ અલગ, ખાકમેં હમકો મીલાયા યારને.
આપ છુપકે હમકો કરકે રુબરૂ, દીલમેં મેરે ઘર બનાયા યારને.
કહીયા સીદ્દીકીકો ઉલવી બાતમેં, મુજકો વોહ ઝુકતા બતાયા યારને,

(૨૮)— ગઝલે—દાગ.

હમારે દમ નીકલ મેં ભી એક આલમ નીકલતા હે,
કેવો મુસતાક હેં દેખે તો કમુકર દમ નીકલતા હે.
કમી કયા પડ ગઇ હે ચાહને વાલુંકી અય કાતીલ,
કે અબ તો તેગ કમ ખીંચતી હે ખંજર કમ નીકલતા હે.
ગીલા કેયસા કહાંકા રંજ કેયસા જો જલબ હોના,
જબ ઉસને પીયારસે પુછા તુમહારા દમ નીકલતા હે.
ન તુજસા આજ તક દેખા ન તુજસા હસર તક દેખેં,
ઇન આખુસે બોહત નીકલા બહોત આલમ નીકલતા હે.
કોઇ કયા ચલ સકેગા ઇસ ખરામેં નાઝસે બડકર,
કીયા મતકા તુમહારી ઠોકરમેં દમ નીકલતા હે.
તુમહી મેરે મસીહા હો તુમહી મેરી તમનના હો,
તુમહી પર જાન જાતી હે તુમહી પર દમ નીકલતા હે.

(૨૯)— ગઝલે-ગાલીબ.

હઝારૂં ખુવાહેશેં અયસીકે હર ખવાહીશપે દમ નીકલે,
બોહત નીકલે મેરે અરમાં વલેકીન ફીરભી કમ નીકલે.
નીકલના ખુલદસે આદમકા સુનતે આય હેં લેકીન,
બોહત બે આબરૂ હે કર તેરે કુચેસે હમ નીકલે,
ભરમ ખુલ જાય ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા,
અગર ઇસ તુરરએ પુર પેંચ વ ખમકા પેંચો ખમ નીકલે.
હુઇ ઇસ દોરમેં મનસુબ મુજસે બાદા આશામી,
ફીર આયા વો ઝમાના જો જહાંમે જામે જમ નીકલે.
મોહબ્બતમેં નહીં હે ફરક જીને ઓર મરનેકા,
ઉસીકો દેખકર જીતેહેં જીસ કાફીરપે દમ નીકલે,
કહાં મેયખાનેકા દરવાઝો ગાલીબ ઓર કહાં વાએઝ,
પર ઇતના જાનતેહેં કલ વો જાતા થાકે હમ નીકલે.

(૩૦)— ગઝલે—કલીમ.

હમારૂં નાઝ કરતી અપની જાને નાઝનીં નીકલી,
તેરે રોઝપે મા શાહે ઉમુમ જાને નાઝનીં નીકલી.
શરફમેં કાઅબસે બડકર મદીનેકી ઝમીં નીકલી,
તો શાને કીબરીયા ખલી યે શાને મુરસલીં નીકલી.

જલાકર ખાક કર દેગી તુઝે યે રહીશે ગરદું,
નબીકે હીજરમેં મુંહસે જો આહે આતશીં નીકલી.

કુછ એયસી શાનસે મેહબુબ હક આએ સુએ જન્નત,
ઝબાંસે હુર ગીલમાં કે સદાએ આફરીં નીકલી.

નબીકે શરબતે દીદારસે સયરી નહી હોતી,
ખુલી જબ આંખ દીલ બોલા મેરી હસરત નહીં નીકલી.

કલીમ અછ્છે દીખાએ તુમને જાહેર નાઅતે એહમદમેં
ઝબાંસે હર સુખંદાકે સદાએ આફરીં નીકલી.

(૩૧)— ગઝલે—અનવર.

હુક ઉઠતી હય જીગર મેં લાએ પુરકત કયસી,
જાન પર દર્દને હાય, હે કીયામત કયસી.

દીલકે લેનેમેં કોઇ ફી ન નીકાલી તુમને,
દીલકે દેને મેં યેહ તકરાર યેહ હુજ્જત કયસી.

તેરે કદમોં સે લગે રેહતે હેં ફીતને કયસે,
તેરી રફતારસે હોતી હે કીયામત કયસી.

હમ મેં કયા અયબ હે, અગયારમેં કયા ખુબી હે.
ઉનસે ઉલફત હે તુમહે હમેસે હે નફરત કયસી,

લડતી ફીરતીં હેં ઝમાનેસે તુમ્હારી આંખે.
ફીતના અંગે ઝોને હાય હે, કીયામત કયસી,

યો હે તલવાર હેં જાંબાઝ હેં ઓર મકતલ હે.
શગલ દીન રાતકા જબ યેહ હોતા ફુરસત કયસી,

તોબા મયખારોં કે સમઝાને સેકી વાઇઝને,
મોતે નાદાનને ઝરા પાઇ હીદાયત કયસી.

ખીંચકી દીલપે તસવ્વરને કીસીકી તસવીર,
નીકલ આઇ હે યેહ તસ–કીનકી સુરત કયસી.

દોસ્તી રેહ ગઇ મતલબકી ફકત અય અનવર,
ઉઠ ગઇ હાએ ઝમાનેસે મોહબ્બત કયસી.

(૩૨)— ગઝલે રમજાન–કવ્વાલી.

હુસ્ન તેરા અય સનમ આખિર ફના હો જાયગા,
છોડ કે અપના વતન આપહી જાકેલા જાયગા.

હર ઘડી મત જાંચના તુમ માનલો મેરા કહા,
ચાંદની છુપ જાયગી મેલા બદન હો જાયેગા,
ફુલકે ઢેલે કબપર મેરી નમારો અય સનમ,
ખાક છન છન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા,
બાદ મરનેકે મેરીયે લાક મિલતેકી નહી,
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુમાલો જાયગા.
દિલમેં આતા હય કે દમમેં ફુંકદુ કોહ તુરકે,
યે ખિયાલ આતાહય મુસા બે વતન હો જાયગા.
છલકતો ઝાહિર કીયા તુને અય રમઝાં શોકસે,
છનબુતોં મેં ઢુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાયગા.

(૩૩) ગઝલે હુસન—કવ્વાલી,

અય જા મેરી આંખોપે યે બદ નઝરી કયું હે
તુમ બામપર આએ હો યે જલવગરી કયું હે
જીસને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉસકે બજા કબ હે
ચીતવન તેરી એ ઝાલીમ જાદુસે ભરી કયું હે
અય ચસ્મ જબે ગમમેં કુછ શરમભી લાઝીમ હે
તુફાન બપા હોગા યે નવહગરી કયું હે
મંય ધ્યાનમેં કીસ બુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે નમાશાહે યે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગહે જાનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જીગરી કયુ હે

શએર { અકસભી આઉનેમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
બડ ગઇ હદસે સીવા ઉનકી નઝાકત કયસી

(૩૪)— ગઝલે—મજનું

હુસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી,
આહસે ગરદું કા કરદું ચાક દામાં તો સહી.
ઉસ લબે નાઝુક પે સુરખી પાન કી આને તો દો,
કૌડી કૌડી કો બીકે લાલે બદખશાં તો સહી.
તું જો કાતીલ ખેંચકર આટા હય મેરે સરપે તેગ,
કુન્દ કરદું મંય તેરી શમશીર બુરરાં તો સહી.
મંય વો હસરતઝદા હું જો મુઝકો દેખ લેવે એક નેઝર,
જાને મજનું કી તરહ ખાકે વે ગીરે બાં તો સહી.

(૩૫)— કવ્વાલી આકબર.

નારમેં નુર જલવા નુમા હો ગયા,
યા જો દોજખ ચમન ખુદાકા હો ગયા.
એક કી ખાલ મુલતાં મે ખેચી ગઈ,
એક કલીયરમેં હકપર ફીદા હો ગયા,
એક દહેલી મે જાકર નીજામી હુવા,
એક ગંજે સકર બા ખુદા હો ગયા.
એકકા જીસમ કીડો ને છલની કીયા,
એક આરેસે ચીર કર ફના હો ગયા.
એક દારે શરીયત પે ખીચા ગયા,
એક કા તેગસે શર જુદા હો ગયા.
એક અરસે બરી પર ખુદાસે મીલા,
એક આદમ સે બર હક ખુદા હો ગયા.
એક કલદર હુવા એક ખાજા કુતબ,
એક કો મર તબા ગોસકા હો ગયા.
એક લેલી કે ગમ મે હુવા મુબતે લા,
એક શીરી કે ગમસે ફના હો ગયા.
જો ન દેખથા વો હકને દીખલા દીયા;
એક પયદા હુવા એક ફના હો ગયા.
એક કે હલક તીસન પર ખંજર ચલા,
એક કા જહેરસે ખાતમા હો ગયા.

(૩૬)— કવ્વાલી

તુ જો અલ્લાહકો મેહબુબ હુવા ખુબ હુવા.
યા નબી ખુબ હુવા ખુબ હુવા ખુબ હુવા.
શબે મેઅરાજ યહે કહેતેથે ફરિસ્તે બાહમ,
સુખને તાલીબો મતલુબ હુવા ખુબ હુવા.
અય શાહિન્શાહે રસુલ ફખરે રસુલ ખતમે રસુલ,
ખુબસે ખુબ ખુશ અસલુબ હુવા ખુબ હુવા.
હશ્રમેં ઉમ્મતે આસીકો ઠિકાનાહી નથા,
બખ્શવાના તુજે મરગુબ હુવા ખુબ હુવા.
હુસ્ને યુસુફમેં તેરા નુરથા અય નુરે ખુદા,
યારએ દીદએ યઅકુબ હુવા ખુબ હુવા.

કુખર આદમકો ન હેતા જો રિશ્તા હોતા,
બની આદમકો જો મનસુબ હુવા ખુબ હુવા.
દાગ હય રોજે કયામત મેરી શર્મ ઉસ્કે હાત,
મેં ગુનાહોંસે જો મેહજુબ હુવા ખુબ હુવા.

(૩૭)— ગઝલ.

દહેરમે આદમસે પહેલે કયા મુસલમાની નથી,
કયા કીસીને ઝાત ખાલીકકીભી પહચાન નથી.
આલમે અરવાહમે કયાથા જો ઉશ્યાની નથી,
રંગ અયસા થે વજ્અ થે તરહે ઇન્સાની નથી.
ખાક લયલાકે લીએ એ વાસ્તા છાની નથી,
ઇસમેંભી મજનુંકી દાનાઇથી નાદાની નથી.
જાને શીરીં કોહકનને દી ફના મજનું હુવા;
આશકોકી જાનતો ઇસ્તરહસે જાની નથી.
કર દીયા મજબુર દોનોંકો જનાબે ઇશ્કને,
કૈએસતો સોદાઇથા લયલાતો દીવાની નથી.
કિસ્તરહ ચલતી છુરી હલ્કે જબીહુલ્લાહ પર,
ચહે તો એક ગમ્જાથા મેરા કુછ વોહ કુરબાની નથી
હોગયા ખુને તમના મિન્વત હમ જખ્મી હુવે,
એક ઇધિર ગમ્જા લીએથા ચીને પેશાની નથી.

(૩૮)— ગઝલ.

લજ્જતે ઇશકસે વાકીફ નહી ઉલફત વાલે,
મરમીટે ઇશકમેં આજાર મોહોબત વાલે.
ઇશકવાલે હુવે જમાનેમેં હીમાકત વાલે,
હમ કીસી યશમ ફીસુગરકે નહી મતવાલે.
છોડકર તજકીરે ગેર ખશીશ પૈદા કી,
હબી આમસે બએઠે ન મોહોબત વાલે.
ઇન હસીનોંકી નહી દીલકો હમારે પરવા,
નાજ ઔરોંપે કરે સાંવલી સુરત વાલે.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
ખાકમેં મીલગયે આજાર મોહબત વાલે.
સજ્સે પેહલહી વો બખ્શીગા ગુનાહગારોંકા,
નાજ કીસ બાતપે કરતે હયે મોહબત વાલે.

કબ હમેં હવે કીસી મહેરકી તમના એહસન,
સબસે કામ લીયા કરતે હએ ગેરંત વાલે.

(૩૯)— ગઝલ–ગરીબ.

કીસ કદર મયે જો કરૂં યાર બડાઈ તેરી,
અકલ હયેરાન હએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી,
આફરીં કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંઇ,
જીસને ઇસ ખુબીસે તસવીર બનાઇ તેરી.
કયા કરૂં કીસસે કહું કોન કરેગા આસા,
સખ્ત મુશકીલ હએ મેરે હમઝ જુદાઇ તેરી
યે જુદાઇ જો જંહાબીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે ખુદાઇ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સબતીસ મુઝે
તો મએ અબ્બે દોસ્ત દીખાઉંગા દોહોઇ કેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દરછોડ કંહા જાએ ગરીબ
બાદશાહીસે તો બહેતર હએ ગદઇ તેરી

(૪૦)— ગઝલ–નઝીર

હમતો આશક હંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કમ દેખે હએ મહબુબ સતાને વાલે
બંદકર કયેદે મોહબતમે ખબર લી ન મેરી
દનમેં જીરકે કુંસે દામ છુડાને વાલે
કલ શએ વરસમેં કયા જલ્દ બઝીથી ઘડીયાં
આજ કયા મારગએ ઘડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતેમેં મુલાકાત હુઇ તો યું કહા
કયાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે
ગુઝરી મુદતકે મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહા હુએ યા ગલે અપને લગાને વાલે,
યું તો ઔકાત ગુઝરતી હએ મઝેદારીમે,
ન મીલે ચએન મઝેદાર દીખાને વાલે
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે જાકે કહેના,
કયા ભલા હમ ન રહે યાર ખુલાને વલે,

(૪૧) — ગઝલ કલંદર

તુજેહ હએ શોક મીલનેકા તો હરદમ લગાતાજા,
જલાકર ખુદ શોક નુમાઇકો બસમ તનપર લગાતાજા.
પકડકર ઇશકકી જાડુ સફાકર હુજરએ દીલકો,
ધુંઇકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોડ કીતાબે દાલ પાનીમે,
પકડ દસ્તમએ પરસ્તોકા ગુલામ ઉનાકા કહાતા.
નમર ભુખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમેં શીજદાકર.
વઝુકા તાડદે કુઝા શરાબે શોક પીતાજા,
ન હોમુલ્લા ન હો બામન ધુઇકો છોડ નકર પુજા.
હુકમ નાના કલંદરકા અનલહક તુ કહાતાજા.

(૪૨) — ગજલ ઝફર.

સુરીયોમેં હું ન રીન્દોમે ન મયે ખારોમે હું,
અએ બુતો બંદા ખુદાકા મએં ગુન્હગારોમેં હું.
જો લેતાં હએ વો બસ ફેર દેતા હએ મુજેહ,
મએ અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમે હું
ગાલીયા દો યા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે
યેક મુદ્દતસે તુમારે સગ સહીદોસે નમુદારોંમેં હું
મેરી મીલ્લત હએ મોહબ્બતમેરા બઝહબઇશ્કહયે.
ખ્વાહા હું મએં કાફરોમે ખ્વાહા દીનદારોમેહું.
ના કોઇ મુનીસ હયે મેરા ના કોઇ ગુમગુસાર,
ગમહી મેરા યાર હયે મએં ગમકે ગમખ્વારોમે હું
અએ ઝફર મંયે કયા બતાઉં તુજસે જો કુચહુંસે હું
લેકીન અપને ફકરેદીકેં કફશ બરદારોમેં હું

(૪૩)— ગઝલ વલી

દીલ લગા યારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશકીલ,
ઇશિકકા ઝખમ લગા ઉશકા સીલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હએ દામે બલાઝુલ્ફ હએં દો કાલે નાગ,
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ,

(૪૪) — ગઝલ રીંદ.

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએંગે જબ હમતો હમે યાદ કરોગે,

ભુલે હુએ બઐઠે હો ગબસ યાદ હમારી.
થરા રઐગે ચર્ખ ફરીશ્તે સબી સુનકર,
તાઅર્શ જો પોંહોંચી કબી ફરીયાદ હમારી.
અછછા નહીં હરવક્ત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ કહીં આહ ન સઇયાર હમારી.
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અયેરીંદ
અકસર ગઝલેં પડતે હએ ઉસ્તાદ હમારી.

(૪૫)— ગઝલ ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીએ તદબીર અપનનેહાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખમાહીકો સલામ,
હકને ખીંચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કલમ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હયે ગેહી,
ફેંકદે પારસકે તંઇ અક્સીર અપને હાથસે.
કબ્રપર મજનુકો જાવે લઐલી ગર દામન કુશા.
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથ.
દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
પાક કરદેં રહરતે શબ્બીર અપને હાથસે

(૪૬)— ગઝલ વફા.

સર્દ હોજાએ કીસીકા ન કલેજા ઠંડાં,
હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા ઠંડા.
આગ સીનેકી મેરે અબતક ન બુજા અએ સાકી,
કોઇ જામ ઓર પીલાદે મુજે ઠંડા ઠંડા.
આ ચીમટ જા મુજે કાફુરી અંગરખા પહેને,
ગરમીએ વસ્લસે હોજાએ કલેજા ઠંડા.
અબ તો તાઝીમ હયે કરે સએરે ગુલીસતાં ચલકર,
અબરે બારાં ને કીયા બાગકા રસ્તા ઠંડા.
ગર્મ હોતી હયે બમલ ગયરોંકી હમ જલતે હયે,
અયે વફા ખાક હો અપના દીલે શએદા ઠંડા.

(૪૭)— ગઝલ આશીક.

દોનો રૂખસાર માહ પારે હંએ,
અબરૂ ઓર ખાલ ચંદ તારે હંએ.
હમને દો બોલ કહકે હારે હંએ,
તુમ હમારે હો હમ તુમારે હંએ.
નહીં બુંદે અરકકી ચહેરે પર,
ચાંદકે ગીર્દયે સીતારે હએ.
એક બારી તો ખ્વાબમેં આવે,
કબસે મુશતાક હમ તુમારે હએ.
અયેન મજલીસ મેં આંખ મારે હો,
સચ બતાઓ યે કયા ઇશારે હંએ.
રાતે કાટી હએ તારો ગીન ગીન કર,
તીન્કે ચુનચુનકે દીન ગુઝારે હએ.
જીન્કો કહેતે હએ ગોલ સહેરાઇ,
વોહ મેરે આહકે શરારે હએ.
પેચમે કીસકો લાઓગે સાહીબ,
બાલ કીસકે લીએ સવારે હએ.
દીલે બેતાબકો દોનીમ કીયા,
તરી અબરૂ નહીંયે આરેહએ.
આશીક હોનેસે બસ પરીરૂકે,
હોગએ સબ અદુ હમારે હએ.

(૪૮)— ગઝલ રીંદ.

જો જીસકે હકમેં સમજાવો બહેતર બનદીયા,
મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા.
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક,
દારા કોઇ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
ગારીલ મુકામે રશક નહી જાએ શુક હએ,
સોને બુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
સાહીબ કમાલ રખતે હએ અકસીરકા ખ્વાસ,
ચટકી ઉઠાઇ ખાકકી ઓર ઝર બના દીયા.
ગરદન મએ તૌક પાઉમેં ઝંજીર ડાલી રીંગ,
સોદાયુંકો અપને યે ઝેવર બના દીયા.

આતશે ઇશ્કને બેહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ,
આગ દરીયાકો લગી ઉસકો બુજાના મુશકીલ.
તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઇશકમેં તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગાના મુશકીલ.
હાથસે બાત ગઇ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ.

(૪૯)— ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કેભી ન કરના,
તુમે કસમ હયે હમારે સરની હમારે હકમેં કમી ન કરના.
હમારી મઇયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકે જાના,
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી કહીં હમારી હસી ન કરના.
લીએનો ચલને હંએ હઝરતેદીલ તુમેભી ઉસ અનજુમનમેલેકીન,
હમારે પહેલુંમે બએઠકર તુમ હમીસે પહેલું તહી ન કરના.
નહીં હએ કુછ કતલ ઉનકા આસાંપે સખ્તજા હએ બુરીબલાકે
કઝાકો પહેલે શરીક કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસતા ગલીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં,
યેહ હઝરતે ખીઝરકો જતાદો કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના.
બુરી હએ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

(૫૦)— ગઝલ વલી

અએ સનમ વાસતે અલ્લાહકે જાતે જાતે,
ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાતે.
કયા હુઇ હમસે ખતા કુચતો કહોખયે સાહીબ
ગાલીયાં દેતે હો કીયુ સુફનમેં જાતે જાતે.
હકમેં ઇસ આશીકે જાંબાઝકે બહેતરહોતા
યેક ઠોકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાતે.
અજર અલ્લા હસ તુમ હશરમેં ઇસકા પાતે.
દીલે મુઝતરકો અગર મેર મનાતે જાતે,
હયેફ સદ હયેફ ગઇ ઉમર વલી હસરતમે
ઉસ પરીરૂને ન દેખા કભી જાતે જાતે,

(૫૧)— ગઝલ આ.શીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના
બસ કીફાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
દયેરસે મુશતાર બયેઠે હંએ તેરે દીદારકે,
આજ હમકોભી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
દેખીએખ્ત કાસીદ અબતલક એયા નહી
દોસતો કોઇભી આતા હએ ઉધરસે દેખના,
સુન સુકે નાલે હમારે ૧ તો કહેને લગે,
યે સદા રોનેકી આતી હએ કીદરસે દેખના.
મરગયા આશીક તુમારાશો હુવા કીરસા તમામ,
કોઇ હમમે જાએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

(૫૨)— ગઝલ અહસન

હમે જબ દેખતે હયે ઉનકો ઉંસફત આહી જાતી હએ,
મસલ સચ હએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આહજાતી હએ.
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલા મત આહી જાતી હયે.
અદાવત હો ગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબો કે,
જબ આ જાતા હએઝી કરઅપના મોહબ્બત આહી જાતી હયે
અબસકરતાહએ અએ ન.સેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મેં હસીનોંપર તબીયત આહી જાતી હએ
ગમો ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર કર દીયા કાંટા,
લબોંપર ચાહ અયે યારો બદીકકત આહી જાતી હએ,

(૫૩)— ગજલ અલી

ચહેરએ અહમદ નઝરઆતા નેહીવાયે કીસમત કામ બતજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇશ લાચારકો યા રસુખલ્લાહ ચેનઆતા નહી
હો ગઝારે સુસતફા પેશ નઝર યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીનેકી સતરેહ સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી,
ચેહરએ અહમદકા જો હયે શૈકૃતા વો કભી સુએખુતાં જાતાનહી,
આશીકે અહેમદહું મં એમએ શેખજી આપકા કહેના મુજેભાતા નહી,
દેખું પીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્તઅયેઅલી બદલાજાના નહી,